

Розпочалося все наприкінці лютого.

Тоді в Грузії спалахнула війна поміж своїми (якщо те, що кollaєся, можна назвати словом «війна»). Та як не називай, а президент Гамсахурдіа¹ щойно втік, переховуючись від бійців національної гвардії та бойовиків «Мхедріоні»². Мене це й тоді не обходило, а тепер і поготів. Добігав кінця лютий, і я не міг думати ні

¹ Гамсахурдіа, Звіад (1939—1993) — дисидент-націоналіст, переслідуваний органами Радянської влади, але звільнений від покарання після публічного каюття. Із 1990 р. — голова Верховної Ради, з 1991 р. — президент Грузії. З огляду на авторитарний стиль управління його президентство завершилося громадянською війною, внаслідок чого владну верхівку очолив Едуард Шеварднадзе, а Гамсахурдіа загинув за нез'ясованих обставин. (*Тут і далі приміт. перекл.*)

² «Мхедріоні» («вершники», « лицарі » — груз.) — воєнізована націоналістична організація, заснована 1989 р. професійним злодієм Д. Іоселіані. Відстоювала незалежність Грузії. У конфлікті 1991—1992 рр. підтримала Е. Шеварднадзе й багато у чому сприяла йому. Брала активну участь у війні проти Абхазії. 1995 р. Шеварднадзе, зміцнивши свою владу, заборонив діяльність «Мхедріоні», а й лідерів ув'язнив.

про що, крім Гогліка та його чергових безглуздих намірів. Його просто так не зупиниш, якщо вже затявся. Тільки й скаже: «Уперед, друже, рушаймо швидше!» Гроші дасть Ачико Кіпіані, а нам лишиться взяти ті гроші та гайнути. Але мені не дуже кортіло сідати за кермо та гасати туди й сюди там, де чорт ногу зламає, до того ж іще взимку. Навіщо воно мені? На той час, до речі, пального не можна було купити ні за які гроші. А Гоглік від свого не відступається: «рушаймо» та «вперед». Мовляв, нам усього й потрібно, що дістатися туди, назбирати «травички», якої вистачить до наступної осені, — от і вся дурничка!

І знову, і знову те саме. А я не бажав вирушати в путь. Таким я вже дуже давно не цікавився. Ну, міг затягнутися «травичкою» разів чотири на рік, може, п'ять, але ж не більше. Ні, як йому взагалі спало на гадку mrяти про те, щоб ганяти мене через пів-Азербайджану? Що я йому — хлопчисько? Ідь, друже, повертайся, а потім можеш усім розповідати, як дістався Ганджі¹ й привіз звідти повну автівку гашишу. Так, звичайно: ви уявіть собі, люди, я поїхав до Ганджі — бачите, скільки гашишу привіз, так, так, із

¹ Ганджа (до 1989 р. — Кіровабад) — друге, після Баку, місто Азербайджану за кількістю населення (більше ніж 300 тис. жителів). У період Середньовіччя тут було поширенім вирощування індійської коноплі, з якої виготовляли гашиш. Історія повертається.